

Oetkieken

Johan Kwast

Vergangen joar he-w oons nen nijeen auto koch; roem van instap, stewig hogen zit en lopen za-k oe vertellen! Nich vuur niks is e oetropen tot 'n auto van 't joar; juist joa, den met dat beertje in 'n naam. A-w 'n tank vol loat doon dan kö-w d'r nen helen ean met roondveuren en dat doo-w dan ok. Wat wieder van 'hoes of, noar 'n mooien Achterhook, 't röstige Sallaand duur, 't oale Drente in, of 'n kop van Oawerissel, dat hef ok wel wat. Binnenduur, achterlangs vanzölf, dan kö-j heanigan doon en zee-j ok nog wat um oe hen.

Aandere joaren heb wiej d'r heel wat offietst en völ van de omgeving bekeken. Mear as de joaren klimt, fietsen en wandelen nich meer zo geet, bi-j op aander vervoer anwezen, zodöanig. 't Was op oonzen wekkelijksen oetgoansdag en mooi zunnig weer; wiej wollen 't dit moal mear ees binnenduur op Deawenter an holen. Doar de lesselbrug oawer, en dan rechtsof oawer 'n diek noar boawen. Met nen boog dan 't Sallaandse laand duur en zo wierum op oons zo leeflijke Boorn an.

't Is d'r oetkieken. 'n Diek is niks te breed en slingert zich nogal wat en de grieze golf is d'r ok drok an 't rondtrappen. As 't oonderdoems zo tegen 't mirraguur löp, mö-j ok nog wal ees an etten deanken. Noe ha-w heurd dat d'r in Wiehe, an de weenkelstroat, 'n etcafé mos wean woar as 't good zitten was. Biej Wiehe, wiej van 'n diek of en met 't pont oawer; 'n auto nōast de keark an de kaant zat en met de billegagen op zeuk noar 't ethoes. Ne weaeldstad is Wiehe nich, dus wiej harren 't nog wal 'n moal veunden .

Heanig scheuwen wiej d'r achter de deur hen. Niks te lech doar binnen. An de muren oold broen beroekt behang, völ ingelieste kraantenknipsels, "antieke" brödjes, platen en petretten. Ok an aander biemekaa gaddergeroi, gin gebrek. Och, ieleu kent dat wal. Ne ruimte in vuuroorlogsen stiel, met dinge dee 'n enen zich anslept en 'n aander gern kwiet is. Doar konnen wiej oons wal nen tied laank vermakt met rondkieken, luusteren en 'n luk etten. Wiej zatten oons an de roetkaant, strategisch opstellen neum wiej dat, dan ko-w binnen en boeten alns good oawerzeen.

'n Vreandelijk deerntje vreug oons of wiej wat dreerken wollen. Joa, dat wollen wiej en wat etten ok. In 'n eargezeen kwam et wierum met koffie en de etkaart. Wiej zochten oons wat lekkers oet en besteld. Seniorenmoat, good, mear nich zo oonwies völ. Noe ha-w alle tied um ees ongezeen de leu in

de weenkelstroat te bekieken. En dan zee-j wat, benaamd in de vekaansietied, doar kaan-k oe bod van doon. Wiej warren nog lang nich met kieken kloar of 't etten kwam d'r al an. 't Zag d'r lekker oet en wiej gungen d'r mear ees good vuur zitten. Wat woar is, is woar, 't smaken zo as 't d'r oetzag. Temet 'n kok mear ees priezen dat e zich good broekt har.

Op eenmoal, 'n geknap in 'n moond; doar zat wat hards in 't etten. 't Zol toch nich woar wean, taane oet 't keunsgebit? Nich duursloeken, oetspiejen! Zo good en kwoad as 't gung leut ik 't etten oet 'n moond op 'n teelder rollen. 't Boawengebit d'r oet, kieken en veulen.

Gelukkig, nee alle taane zatten d'r nog good in. 't Mos wat aans wean woar ik mij op verbeteren har en nich zo'n klean betje ok. 'k Pluzen 't oetgekauwde oetmekaa en al rap har ik 'n doader te pakken. Nich te geleuven, ne grote schroew; zo een den wal in pannendeksels vuurkeump. 't Lekker etten was op slag oawer. 'k Halen 't wich d'r biej en vreug of zee wus of dee schroew d'r ok biej in heuren. Veraltreerd nam zee 'n doader op en benen d'r met op de kökken an.

De baas zölf bleek 'n kok te wean en kwam voort biej oons. Nee, dee schoew heuren vanzölf nich in 't etten. "Nemt mij nich kwalijk", zeg e, "mear den was ik 'n helen morgen al kwiet". "'t Is ne schroew woar 'n knop van 'n pannendeksel met vast hef zötten; ik kon em neargens wier veenden." Eagenlijk was hee nog wal bliej dat de schroew d'r wier was. Noe, ik nich, kaan-k oe melden. Biej 't ofrekken wörden alleen 't köpke koffie duurstreept. Doa was 't met ofdoan, 't heul nich oawer. Seniorenmoat loa-w mear rekken. A-j dit woar gebuurde vuurval nich geleuwt, dan mö-j d'r doar mear ees noavroag noar doon. le könt d'r gewoon plat proaten, dat steet d'r op de duur wal angewen. Wil ie d'r ok nog wat etten, vroag dan eers effen of alle pannendekselknöppe wal vast zit. le weet joa mear nooit.